

תת"ע 8125/12/18 - מדינת ישראל נגד אילן דהן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8125-12-18 מדינת ישראל נ' אילן דהן
בפני כבוד השופטת איילת גרבי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד דנה נעים
נגד
אילן דהן
המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד אלמוג אזולאי - פרובונו
הנאשם

הכרעת דין

1. ביום 20.12.18 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

בהתאם לאמור נהג הנאשם ברכבו ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש בטלפון שלו שלא באמצעות דיבורית.

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו על פי כתב האישום.

2. במענה לכתב האישום השיב הנאשם לאישום וטען כי לא נגע בטלפון, הזיז את ארנקו מהדשבורד לכיסא והראה לשוטרת כי הוא מדבר בטלפון עם דיבורית וכי אין לו טלפון ביד.

מטעם המאשימה העידה עדה אחת אשר אכפה את ביצוע עבירה - עדת תביעה 1 לינוי סבגי אדרי, ובאמצעותה הוגשה הודעת תשלום הקנס אשר סומנה כת/1.

3. עדת התביעה בחקירתה הנגדית טענה כי פעלה על פי הנוהל המשטרתי וסומן על ידי הנאשם כנ/1 שכן הסבירה לנאשם את מהות העבירה ואת דבריו של הנאשם בתגובה לדו"ח, רשמה מזכרונה בעת רישום הדו"ח.

בהתאם לאמור בת/1 נהגה עדת התביעה בניידת סמויה במקביל לנתיב נסיעתו של הנאשם והבחינה דרך חלון ימני קדמי של הניידת לחלון שמאלי קדמי שקוף של הנאשם, בנאשם אחוז במכשיר סלולרי כהה בגובה חזהו, כאשר המסך של המכשיר כלפי מעלה.

4. עדת התביעה נשאלה בחקירתה הנגדית מה היתה מהירות נסיעתה וזו אמרה שאינה זוכרת את המקרה הספציפי, וככל שהנאשם נהג במהירות מסויימת - 100 קמ"ש או 140 קמ"ש, הרי שמהירותה שלה היתה זהה למהירותו של הנאשם.

5. הנאשם בחקירתו הראשית תאר את האירוע וציין כי יש ברכבו דיבורית (מסוג בלוטוס), שמע את הכריזה, הבחין ברכב לבן והבין שמדובר בשוטר. כאשר הוטחה בו האשמה כי שוחח בטלפון השיב כי השיחה עדיין מתקיימת אלא שזו מתקיימת בדיבורית וחזר על גרסתו כי הוריד את הארנק מהדשבורד, ועל אף שעדת התביעה הסתכלה על הכיסא אמרה כי אינה מאמינה לו.

הנאשם חזר בחקירתו הנגדית על גרסתו כי לא אחז בטלפון אלא רק הניח את הארנק על הכיסא.

6. המאשימה ביקשה בסיכומיה להרשיע את הנאשם בעבירה נשוא כתב האישום וציינה כי עדותה של עדת התביעה היתה אמינה. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי הפסיקה קבעה כי גם אחיזת הטלפון ללא שימוש בו מהווה עבירה של שימוש בטלפון נייד.

עדותה של עדת התביעה לא הוטלה בספק והיא פעלה בהתאם לנוהל שהוגש על ידי הנאשם.

7. הנאשם בסיכומיו טען כי בהתאמה לטענת המאשימה כי עדותה של עדת התביעה היתה אמינה, הרי שגם עדותו של הנאשם היתה אמינה והמאשימה לא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם ולא ניתן לקבוע כי גרסתה של עדת התביעה אמינה יותר מגרסתו של הנאשם.

כאשר מדובר בגרסה מול גרסה, על בית המשפט להכביד עם המאשימה והעובדה כי עדת המאשימה לא רשמה את משך הזמן בו נסעה במקביל לנאשם, המרחקים ביניהם, מהירות נסיעתה עומדת לה לרועץ בכל הנוגע לאבחנתה בכך כי הנאשם אחז בידו את הטלפון הנייד.

יתרה מכך, עדת התביעה מציינת כי כאשר הגיעה לרכב הבחינה במכשיר הטלפון, אך עדיין לא מצאה לנכון לתאר את גודלו וצבעו כמתחייב על פי הפסיקה והפנה לעפ"ת 26391-03-18 בעניין זה.

בנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשם לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

8. אין מחלוקת בין הצדדים כי בעת שנהג, הנאשם אחז בידו דבר מה - השאלה היא האם אחז במכשיר טלפון כטענת המאשימה או אחז בארנקו כטענת הנאשם, וביקש להעבירו למושב שליידו.

לטענת עדת התביעה, הבחינה כי הנאשם אוחז במכשיר טלפון כהה צמוד לחזהו, בעת שנהגה במקביל אליו. יחד עם זאת לא ידעה לומר בחקירתה הנגדית לאורך איזה פרק זמן נהגה במקביל לנאשם, מה היה המרחק בין שני כלי הרכב ובעיקר באיזו מהירות נהגה על מנת לוודא כי אכן הבחינה בוודאות במכשיר טלפון ולא בחפץ אחר.

9. בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לנוהל אשר הוגש וסומן כנ/1 ובהקשר זה כי על השוטר לרשום בדוח תיאור קצר של הטלפון הנייד, לרבות פרטים מזהים (צבע, גודל), ככל שניתן בנסיבות העניין, ויציע לנהג למסור את מספר הטלפון כדי שזה ירשם בדוח.

הפרוט שניתן בדוח על ידי עדת המאשימה, הוא פרוט דל בפרטים ולוקה בחסר ומסתכם בכך כי מדובר: "**במכשיר סלולרי כהה**". יתרה מכך, גם לאחר רישום הדוח מציינת עדת התביעה כי הבחינה במכשיר מונח בכיסא ליד הנהג ועדיין נמנעה מליתן תיאור קצר ומפורט של מכשיר הטלפון על מנת לאמת או לשלול את טענת הנאשם כי לא אחז או שוחח בטלפון בעת שנהג.

10. הנאשם חזר על גרסתו באופן רצוף כבר בעת שניתן לו הדוח - השיב כי הניח את ארנקו בצד, (מקובלת עלי פרשנותו של הנאשם כי בתגובתו הראשונית השיב כי הניח אותו בצד ללא הפניה לחפץ המדובר ובתגובתו המשנית הבהיר כי כוונתו היתה שהניח את ארנקו מהדשבורד לכיסא שלצידו), כמו גם בעת המענה לכתב האישום כי ביקש להעביר את ארנקו מהדשבורד (לוח מחוונים) לכיסא שלצידו, ואף חזר על גרסתו זו גם בחקירתו הראשית וגם בחקירתו הנגדית. גרסתו זו של הנאשם לא נסתרה בחקירתו הנגדית.

יודגש כי הפניית ב"כ המאשימה להלכה כי גם אחיזה במכשיר טלפון נייד ללא עשיית שימוש בו מהווה עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, איננה רלוונטית, מקום בו לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אכן אחז בעת נהיגתו במכשיר טלפון נייד.

11. לא מצאתי כי יש להטיל דופי באמינותם של מי מהעדים שהעידו בפני בית המשפט - עדותה של עדת התביעה היתה מהימנה כמו גם עדותו של הנאשם, ועל כן אינני סבורה כי יש לאמץ או לחילופין להעדיף את גרסת המאשימה על פני גרסתו של הנאשם.

במצב דברים זה, משמדובר בעדות יחידה מטעם המאשימה מול עדותו של הנאשם, ונוכח הספק הקיים בשאלה האם אכן הנאשם אחז בעת נהיגתו במכשיר טלפון או כפי שטען בארנקו, ומשלא הובאו לפני ראיות נוספות לתמוך בגרסת המאשימה, אני סבורה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את יסודות העבירה המיוחסת לנאשם ועל כן יש לזכות אותו מחמת הספק על פי כתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, במעמד הצדדים

עמוד 3

